

KULMÂKIVI

SUOMEN TEOLOGISEN INSTITUUTIN TIEDOTUSLEHTI
KULMAKIVENÄ ON ITSE KRISTUS JEESUS (EF 2:20)

6/2021

**SIUNATTUA JOULUA JA UUTTA VUOTTA 2022
KAIKILLE STI:N TUKIJOILLE JA YSTÄVILLE!**

TODELLINEN RAUHAN VALTAKUNTA

Ensimmäinen henkilö, joka jouluevanke-
keliumissa mainitaan, ei ole Jeesus. Se ei
ole myöskään Maria tai Joosef, vaan se
on ehkä vähän yllättäen Rooman keisari
Augustus. Luukas ei varmasti vahingossa
aloita Augustuksesta kertomusta Jeesuk-
sen syntymästä.

Keisari Augustus oli Rooman ensim-
mäinen keisari, jonka Julius Caesar oli
nimittänyt seuraajakseen. Hän hallitsi
Roomaa yksinvaltiaana 40 vuotta. Nimi
Augustus oli arvonimi, joka tarkoitti suo-
meksi ”palvonnan arvoinen”. Jälkikäteen
häntä palvottiinkin jumalana. Augustus
oli siis uskonnollinen hahmo, joka hal-
litsi käytännössä lähes koko tunnettua
maailmaa. Hallitsijana Augustinus sai
aikaan Pax Romanan, pitkän rauhan
aikakauden, jolloin ei käyty isompia so-
tia Rooman alueella. Näin Augustus on
malliesimerkki maallisesta vapahtajasta,
joka toi maailmalle rauhan.

Tätä poliittista taustaa vasten jou-
luevankeiumi on hyvin hätkähdyttävä.
Kun enkelit ilmoittavat paimenille, että
”tänään on teille Daavidin kaupungissa
syntynyt Vapahtaja”, on se eräänlainen
suora sodanjulistus tämän maailman
valloille ja voimille. Augustus oli nimittäin
myös ominut itselleen kreikankielisen
tittelin soter, joka tarkoittaa vapahtajaa
tai pelastajaa. Jouluevankeiumi näyttää,
että vasta nyt Kristuksen myötä syntyy
todellinen Vapahtaja maailmaan.

Enkelien viesti ei pääty siihen, vaan
he myös laulavat suuren ylistyslaulun:
”Jumalan on kunnia korkeuksissa, maan
päällä rauha ihmisillä, joita hän rakastaa”.

Maallinen rauha tai pax romana ei olekaan
mikään lopullinen rauha. Vasta Jeesuksen
tulo maailmaan merkitsi ihmisille mah-
dollisuutta saada rauha Jumalan kanssa.

On siis kaksi erilaista rauhaa ja kaksi
erilaista rauhan valtakuntaa, jotka ovat
aina keskellämme. On maallinen tämän
maailman rauha, jota Augustus edusti
ja Jumalan antama rauha, jota Kristus
edustaa. Vain toinen näistä rauhoista
kestää ja pysyy. Augustuksen valtakun-
taa ei enää ole olemassa, mutta Jumalan
rauhan valtakunta elää ja kasvaa edelleen.

Jouluevankeiumi näyttää meille näin
sen, että paholainen ja maalliset vallat pyr-
kivät aina jossakin määrin jäljittelemään
Jumalan työtä. Ne esiintyvät valkeissa
vaatteissa ja pyrkivät tuomaan ihmisille
pelastuksen. Tänäkin maalliset ja po-
liittiset liikkeet markkinoivat meille sitä
kuinka juuri ne tuovat maailmaan rauhan,
onnellisuuden, tasa-arvon ja pelastuksen
ihmisten ongelmiin. Kristittyinä kuiten-
kin tiedämme, että todellinen rauhan
valtakunta tuli Kristuksessa maailmaan
ensimmäisenä jouluna eikä mikään maal-
linen halpa kopio vedä sille vertoja.

SANTERI MARJOKORPI

26.11.2021

KRISTINUSKO ON PARASTA, PERUSTA-LEHDEN TEOLOGISET OPINTOPÄIVÄT 3.–5.1.2022

Tänä päivänä monet pitävät kristinuskoa lähinnä historiallisten vääryyksien aiheuttajana ja sorron välineenä. Se on pahoin vääristynyt kuva. Kristinuskko on parasta, mitä maailmalle on tapahtunut ja se on parasta, mitä jokaiselle yksilölle voi tapahtua. Perusta-lehden teologipäivillä pohdimme kaikkea sitä hyvää, jota kristinuskko on tuonut niin yksilöille, yhteisöille kuin yhteiskunnillekin.

Päivien pääluennoitsija on etäyhteyksin australialainen John Kleinig (TT, FT), joka luennoi eri näkökulmista kristinuskon tuottamasta ilosta. Hän toimi ennen eläköitymistään 27 vuotta Australian luterilaisen opiston lehtorina Adelaidessa ja vieraili luennoitsijana myös lukuisissa yliopistoissa ja seminaareissa Yhdysvalloissa, Kanadassa, Kaakkois-Aasiassa ja Etelä-Afrikassa. Hän on koulutukseltaan VT:n eksegeetti, mutta on tutkimuksissaan perehtynyt lisäksi jumalanpalvelukseen ja luterilaiseen spiritualiteettiin.

Yleisluennoilla saamme laajan kattauksen kiinnostavia ja ajankohtaisia teemoja kotimaisilta asiantuntijoilta. Historioitsija Teemu Keskisarja puhuu siitä, mitä hyvää kristinuskko on tuonut Suomelle. Hänen lisäkseen luennoimassa ovat muun muassa piispa Jari Jolkkonen, professori Antti Laato sekä väitöskirjatutkija Soili Haverinen. Kanavissa käsitellään laajasti keskustelua herättäviä ja ajankohtaisia teologisia aiheita, jotka liittyvät kirkkoon, lähetystyöhön, aikamme ideologioihin, eettisiin kysymyksiin, Raamattuun, sielunhoitoon ja kirkkohistoriaan.

Teologiset opintopäivät järjestetään hybriditapahtumana. Ne, jotka eivät pääse paikan päälle Kauniaisiin, voivat osallistua tapahtumaan verkossa. Ilmoittautumiset Suomen Raamattuopistoon.

NOSTOJA STI:N KEVÄÄN OHJELMASTA

Kevätkauden avajaiset keskiviikkona 12.1. klo 16–18. STI:n uusi teologinen asiantuntija Vesa Ollilainen: Uskon puolustaminen Luukkaan evankeliumissa ja Apostolien teoissa.

Luentosarja apologiasta:

to 27.1. klo 14–16 Mitä on kristillinen apologetiikka? TT Vesa Ollilainen

to 10.2. klo 14–16 Kristillisen apologetiikan perusmallit. TT Vesa Ollilainen

ke 2.3. klo 14–16 Luterilaisuus ja apologetiikka. TT Vesa Ollilainen

ke 16.3. klo 14–16 Apologetiikka Uuden testamentin eksegeetikassa. TT Vesa Ollilainen

IHMEELLINEN JA VÄLTTÄMÄTÖN INKARNAATIO

”Mutta kun aika oli täyttynyt, Jumala lähetti tänne Poikansa. Naisesta hän syntyi ja tuli lain alaiseksi lunastaakseen lain alaisina elävät vapaiksi, että me pääsisimme lapsen asemaan.”
(Gal. 4:4-5.)

IHMEELLINEN JOULU

Jouluun kuuluvat ihmeet. Jouluevanke-
liumi kertoo riemuitsevistä enkeleistä
kertomassa ilosanomaa Kristuksen, Her-
ran, syntymästä. Johanneksen evankeliu-
min alku selittää joulun käänteentekevää
merkitystä: Sana tuli lihaksi, Jumala tuli
ihmiseksi. Ilman inkarnaation ihmettä ei
ole kristillistä joulua ensinkään.

Ihmeet ovat myös keskeinen syy torjua
kristillinen usko ja pitää joulua pelkkänä
myyttijuhlana. Skotlantilainen valistusfi-
losofi David Hume (1711–1776) muotoili
klassisen ihmekritiikin. Humeen mukaan
ihmeet ovat mahdottomia. Ensiksi ne
rikkovat luonnonlakeja. Toiseksi ihmis-
kunnan yhteinen kokemus on, ettei ihmeitä
tapahdu. Lisäksi meillä ei ole järkeviä ihmi-
siä todistamassa ihmeistä. Niihin uskovat
taikauskaiset ja alkukantaiset ihmiset.

Humeen merkittävä vaikutus teologi-
aan näkyy Rudolf Bultmannin skeptises-
sä käsityksessä ihmeistä: Nykyihminen
”tunnustaa todeksi vain sellaiset ilmiöt
tai tapahtumat, jotka ovat ymmärrettäviä
maailmankaikkeuden rationaalisen jär-
jestyksen sisällä. Hän ei tunnusta ihmettä
siksi, että ne eivät sovi tähän lainmukai-

seen järjestykseen. Kun tapahtuu jotain
harvinaista tai ihmeellistä, hän ei lepää
ennen kuin on löytänyt asialle järkevän
selityksen.”

IHMEIDEN PALUU

Mutta usko ihmeisiin ei kadonnut. Usko
Jumalan ihmetekoihin vaihtui uskoon
ihmisjärjen kykyyn selittää kaikki itselleen
mieleisellä tavalla. On totisesti ihmeuskoa
pitää rajallisen ja langenneen ihmisen
järkeä niin kaikkivoipana. Modernismin
uskomus on kulttuurisidonnainen ja
siksi auttamattoman ylimielinen. Ylen-
täähän se Jumalan tilalle arvoliberaalin ja
maallistuneen länsimaalaisen käsityksen
todellisuudesta. Usko ihmeisiin, yliluon-
nolliseen ja henkiin on edelleen normaali
olotila ihmiskunnan historiassa. Yleisesti
ottaen ei ole ollut epäselvää, että ihmeen-
omaiset ja yliluonnolliset tapahtumat ovat
mahdollisia ja todellisia. Sen sijaan ihmiset
ovat nähneet runsaasti vaivaa ihmeitä ai-
kaansaavien voimien hallitsemiseen.

Ihmismieli on ailahteleva. Siksi ih-
meiden hyväksyntä tekee paluuta, myös
tutkimuksessa. Antropologien kenttätut-
kimukset länsimaisen sivilisaation rajojen
ulkopuolella todistavat poikkeuksellisista
tapahtumista. Modernissa Jeesus-tutki-
muksessa on siirrytty pakonomaisesta
naturalistisen selityksen etsimisestä ag-
nostiseen vaiheeseen: emme voi oikeastaan
tietää, olivatko Jeesuksen ihmeet todellakin

ihmeitä, mutta tiedämme aikalaisten pitäneen hänen tekojaan ihmetekoina.

VÄLTTÄMÄTÖN INKARNAATIO

Kaiken aikaa Raamatun tekstit ovat pysyneet muuttumattomina. Ne puhuvat meille Jumalan toiminnasta ajassa ja paikassa. Ne haastavat kulloisenkin kulttuurin uskomukset. Ne kertovat ihmeistä mutta selittävät myös niiden tärkeyttä. Ihmisen epäusko on otettu huomioon.

Niin poikkeuksellinen oli historian taitekohta, että enkeleiden piti kertoa siitä, ensin Marialle, sen jälkeen Joosefille ja lopuksi paimenille. Niin uskomaton oli lapsen syntymä Betlehemissä, että Jumalan piti valmistella sitä ihmiskunnan alkuajoista asti. Hän paljasti pohjattoman pahuutemme. Hän osoitti kykenemättö-

myytemme ja haluttomuutemme nousta hänen luokseen. Näin Jumala opetti, kuinka välttämätöntä ihmisten pelastumiseksi on, että hän astuu alas keskuuteemme.

Läpi Vanhan testamentin Jumala antoi esikuvia, jotka ennakoivat inkarnaation ihmettä. Hän antoi maistiaisia sen ihmeellisyydestä. Lisäksi hän antoi monia lupauksia jumalallisen pelastajan saapumisesta. Jumala herätti kaipauksen ja odotuksen: kunpa Jumala itse tulisi pelastamaan meidät! Jouluevankeliumi julistaa sitä, mihin esikuvat ja ennustukset osoittivat. Jumala pitää antamansa lupaukset. Raamatun suuressa kertomuksessa ja sen teologiassa inkarnaatio on sekä väistämätön johtopäätös että välttämätön tapahtuma.

TEKSTI: VESA OLLILAINEN
KUVA: PEZIBEAR®PIXABAY.COM

STI:N HALLITUKSEN JÄSEN TOMAS KLEMETS: ”STI:N KAUTTA JÄRJESTÖT OVAT TULLEET LÄHEMMÄKSI TOISIAAN”

Kuka olet ja mitä teet tällä hetkellä?

Olen Tomas Klemets, maalaispoika Vöyriltä. Olen syntynyt vuonna 1960. Opiskelin teologiaa Turussa ja minut vihittiin papiksi Porvoon tuomiokirkossa 1987. Ennen pastoraalitutkintoa olin pari vuotta Dragsfjärdin ja Hangon ruotsinkielisessä seurakunnassa. Vuonna 1990 muutin Vöyrille, Vöyrin seurakunnan kappalaiseksi. Vuosina 2007–2010 olin myös Vöyrin seurakunnan kirkkoherrana.

Vuodesta 2018 lähtien olen ollut SLEF:in kotimaantyönjohtaja. Töiden ohella harrastan myös maanviljelyä ja metsänhoitoa. Olen myös innokas lintuharrastaja. Olen naimisissa Ingegerdin kanssa ja meillä on neljä aikuista lasta.

Monelle (etenkin suomenkieliselle) SLEF voi olla vähän vieraampi järjestö. Mitä kaikkea SLEF tekee?

SLEF on SLEY:n ruotsinkielinen sisarjärjestö. Luterilainen Evankeliumiyhdistys perustettiin kaksikielisenä vuonna 1873. Vuonna 1922 yhdistys jaettiin kielellisistä syistä ja Svenska Lutherska Evangeliföreningen i Finland r.f. (SLEF) perustettiin. Tuleva vuosi on siis juhlavuosi SLEF:ille.

SLEF on siis herätysliike, joka toimii Suomen rannikkoseuduilla. Toiminta on vahvinta ruotsinkielisellä Pohjanmaalla, mutta meillä on toimintaa myös Uudella- maalla, Turun seudulla ja Ahvenanmaalla.

SLEF:illä on toimistot sekä Vaasassa että Helsingissä.

SLEF on yksi kirkon seitsemästä virallisesta lähetysjärjestöstä. Meillä on lähetystoimintaa Keniassa, Etiopiassa ja Etu-Aasiassa. SLEF:illä on myös kirjakustantamo, SLEF-Media, joka julkaisee Sändebudet- ja Salamu-lähetyslehtiä, Barnavännens-lastenlehteä ja muita painotuotteita. Nykyisin on myös muuta mediatyötä. SLEF:in toiminta nuorten ja lasten parissa on vilkasta. Klippan Uudessakaarlepyyssä ja Fridskär Närpiössä ovat SLEF:in leirintäalueita. Myös SLEF:in musiikki- ja kuorotoiminta on vilkasta.

Mitkä ovat suurimmat ilonaiheet työssäsi?

On ilo olla mukana sellaisessa järjestössä missä on hyvät kollegat, monta vapaaehtoista, hyvä ilmapiiri ja hyvää toimintaa. Julistus ja teologinen pohja on vahvasti Raamatussa ja luterilaisessa tunnustuksessa.

Mitkä ovat suurimmat haasteesi?

Kotimaan näkökulmasta yhdistyksen ikärakenne on epäedullinen eli vanhoja jäseniä on paljon ja nuoria liian vähän. Toki keskusjärjestössä löytyy ilahduttavasti myös nuoria, mutta usealla paikkakunnilla jäsenmäärät ovat alhaalla ja on vaikeaa löytää vastuuhenkilöitä osastoyhdistyksille ja rukoushuonetoimikunnille. Rukoushuo-

neet, jotka ovat jääneet vaille toimintaa, ovat erityinen huolenaihe.

Miltä Suomen ev. lut. kirkon tilanne vaikuttaa ruotsinkieliseltä Pohjanmaalta katsottuna?

Tähän asti on ollut aika helppoa juuri ruotsinkielisellä Pohjanmaalla, mutta tilanne on kiristymässä. Äskeinen Pedersören kirkkoherranvaalien tulos on ollut huolenaihe herätysliikepiireissä, ainakin laestadiolaisten keskuudessa. Seurakuntaliitokset eivät aina ole olleet positiivisia muutoksia, sillä on vaarana, että niiden myötä uuden seurakunnan lähetysavustus pienenee.

Missä ja minkälaisena järjestönä haluaisit nähdä SLEF:in kymmenen vuoden päästä?

SLEF:in tulee edelleen olla herätysliike ja lähetysjärjestö. Omat jumalanpalvelukset järjestetään monella paikkakunnalla. Lähetystoiminta jatkuu. Toivotavasti mukaan on tullut monia uusia ja nuoria tukijoita ja jäseniä. Nuorista on saatu uusia vastuunkantajia.

Miten päädyit STI:n hallitukseen?

SLEF tuli STI:n jäsenjärjestöksi mukaan hieman myöhemmin kuin muut (suuret) järjestöt. Aluksi olin silloisen kotimaantönsuostajan Leif Eriksonin sijainen. Kun siirryin SLEF:in palvelukseen vuonna 2018 tulin SLEF:in vakituiseksi edustajaksi.

Mitä ajattelet hallituksen jäsenenä STI:n toiminnasta ja sen roolista Suomessa?

STI:n merkitys on ainakin herätysjärjestöille ollut suuri. Ennen STI:tä ei

ehkä tavattu niin usein. Nyt tavataan ja keskustellaan ja tutustutaan. Luulen myös että STI:n kautta järjestöt ovat tulleet lähemmäksi toisiaan, myös opillisesti.

STI:n roolia opiskelijoiden näkökulmasta olisi syytä tarkastella. Muissa pohjoismaissa on edetty pidemmälle ja esimerkiksi Ruotsissa on Församlingsfakulteten, missä opiskelijat myös voivat suorittaa loppututkinnon.

Mitä haluaisit vielä sanoa Kulmakiven lukijoille?

Lainaan Raamatusta: ”Rakkaat lapset! Kirjoitan tämän teille, jotta ette tekisi syntiä. Jos joku kuitenkin syntiä tekee, meillä on Isän luona puolustaja, joka on vanhurskas: Jeesus Kristus. Hän on meidän syntiemme sovittaja, eikä vain meidän vaan koko maailman. (1 Joh. 2:1–2)

HAASTATTELU: SANTERI
MARJOKORPI
KUVA: BRITA JERN

”KRISTILLINEN OPETUS AVIOLIITOSTA ON PARAS”

Dos. Erkki Koskenniemi ja TM Karoliina Rauhi-Pokka pitivät STI:ssä 26.10. luennon otsikolla ”kreikkalainen naimakauppa”, jossa tarkasteltiin antiikin perhe- ja seksuaalimoraalia ja vertailtiin sitä tämän päivän seksuaalietettiin käsityksiin sekä kristinuskon opetukseen.

ANTIINKIN SEKSUAALIMORAALI

Kreikkalais-roomalainen kulttuuri oli radikaalisti erilainen verrattuna juutalaiseen kulttuuriin seksuaalimoraalin osalta. Antiikin pakanuudessa ei tunnettu kuu-detta käskyä. Antiikissa pojat aloittivat aktiivisen seksuaalisen elämän heti kun olivat siihen fyysisesti kykeneviä. Seksisuhteita oli todennäköisesti hyvin paljon takana, kun mies meni kolmekymppisenä naimisiin. Esiaviolliset ja avioliiton ulkopuoliset suhteet olivat siis miehelle normi.

Tyttöjen standardit olivat antiikissa tiukemmat, koska he saattoivat tulla raskaaksi. Tyttöjä pidettiin kotona ja tarkkaan silmällä kunnes he noin viiden-toista vuoden iässä menivät naimisiin. Avioliiton tarkoituksena oli saada lail-lisia jälkeläisiä ja perillisiä, ei niinkään seksuaalisuuden toteuttaminen, jota mies saattoi vapaasti tehdä muuallakin. Lapsilukua pyrittiin rajaamaan ehkäisyl-lä ja jättämällä vastasyntyneitä lapsia kuolemaan. Avioero oli mahdollinen molemmille osapuolille.

MODERNI LÄNSIMAINEN SEKSUAALIMORAALI

Nykyaikainen länsimainen seksuaalimoraali on vapauttanut myös naisten seksuaalisuuden, kun raskaaksi tulemisesta ei ehkäisyn myötä enää ole niin suurta pelkoa. Suhdemuodot ovat tänä päivänä kirjavia ja ne ovat monimuotoistuneet valtavasti. Avioliitosta on tullut vain yksi suhdemuoto muiden joukossa. Avioerot ovat yleisiä ja lapsiluvun rajoittamista pidetään hyveellisenä. Keskeinen seksuaalimoraalinen periaate on suostumus, eli ihmisen omasta tahdosta on tänä päivänä tullut keskeinen seksuaalimoraalia määrittävä tekijä.

VARHAISTEN KRISTITTYJEN SEKSUAALIMORAALI

Antiikin aikana kristityt eivät omaksuneet antiikin ympäröivän kulttuurin seksuaalimoraalia. Varhaisten kristittyjen seksuaalimoraalin lähtökohdat olivat juutalaisuus ja pyhät kirjoitukset. Suurin auktoriteetti seksuaalietiikassa heille ei ollut valtio tai yksilö, vaan itse Jumala, sillä nähtiin, että Jumalan antamat käyttöohjeet ihmiselle ovat hyvät. Tämä ajatus on nykyään monelta osin kadonnut kulttuuristamme ja jopa kristittyjen parista.

Antiikin kristityillä oli kaksi mahdollista vaihtoehtoa, joko avioliitto tai naimattomuus. Naimattomuuden ihannointi oli kristinuskossa uutta verrattuna juutalaisuuteen, jossa kaikkia kehoitettiin avioliittoon. Varhaiset kristityt näkivät avioliiton elinikäisenä sitoumuksena, joka oli vapaasta tahdosta solmittu, ja jossa aviopuoliset olivat toisilleen uskollisia ja avoimia elämälle. Myös lapsille kuului ihmisarvo, eikä heitä hylätty vastasyntyneinä.

KRISTITTYJEN VASTAUS TÄNÄ PÄIVÄNÄ

Kristityillä on usein taipumus lähestyä keskusteluissa seksuaalimoraalia syntilähtöisesti käskyjen ja kieltojen kautta. Niiden rinnalle olisi hyvä nostaa myös kristillisen moraalin positiivinen puoli. Olisi tuotava esiin viestiä, että kristillinen opetus avioliitosta on paras ihmiselle.

Se on parasta siksi, koska se vastaa ihmisen luonnolliseen toiveeseen ikuisesta rakkaudesta. Jokainen kaipaa sitä, että voisi löytää elämänmittaisen rakkauden, joka kestää kuolemaan asti. Raamattu sanoo, että tämä on oikea toive ja se on mahdollista toteuttaa.

Kristillinen avioliitto-opetus kutsuu ihmisen kasvamaan hyveissä ja hylkäämään luonnollisen itsekeskeisyytensä. Rakastumisen tunne häviää parisuhteessa jonkun ajan päästä. Kristinuskko kutsuu meitä harjoittamaan hyviä ominaisuuksia kuten uskollisuutta, rakkautta ja kärsivällisyyttä suhteessa aviopuolisoon. Ihminen ei pysty pakenemaan omia ongelmiaan vaihtamalla kumppania. Siksi kristinuskko ohjeistaa kohtaamaan omat haasteet ja ongelmat ja näin kehittymään ihmisenä.

Kristillinen moraalii myös suojelee lapsia tarjoamalla heille vakaan kasvuympäristön ja antamalla heille ihmisarvon. Kaiken kaikkiaan kristillinen seksuaalimoraali lisää perheiden hyvinvointia yhteiskunnassa.

TEKSTI: SANTERI MARJOKORPI
KUVAKAAPPAUS STI:N
LUENTOVIDEOLTA

PRISCILLA-YHDISTYS JUHLI 20-VUOTISSYNTYMÄPÄIVÄÄNSÄ

Priscilla-yhdistys juhli 20-vuotista taivaltaan lokakuun viimeisenä lauantaina Helsingin Luther-kirkolla. Priscilla on aikanaan perustettu vertaistukiverkostoksi niille naisteologeille, jotka etsivät vaihtoehtoja naisteologin kutsumuksen toteuttamiseksi pitäessään Raamatun perusteella pastorin virkaa miehen tehtävänä.

KRISTINUSKO – PAREMPAA KUIN FEMINISMI

Soili Haverinen piti juhlassa opetuksen otsikolla ”Parempaa kuin feminismi”. Hän muistutti, että puolustaakseen tasa-arvoa ei tarvitse olla feministi – voit olla kristitty. Kristittyinä meidän on kuitenkin tärkeää ymmärtää feminismin tausta-ajatuksia, sillä se on eniten länsimaista kulttuuria tällä hetkellä muokkaava ideologia. Haverisen mukaan tämänhetkiseen feminismin valtavirtaan kuuluu se, että olemisen perusluonne nähdään alistetun ja alistajan välisenä taisteluna, ja kaikki hierarkiat halutaan purkaa. Tästä syystä kristinuskon ihmis- ja avioliittokäsitys koetaan vihamielisinä, kristittyjen tapakasvattaa lapsia vaarallisena ja kirkkoa pidetään epätasa-arvoisena patriarkaatin ylläpitäjänä.

Haverinen totesi, että feminismissä taustalla on aina epäoikeudenmukaisuuden kokemus, jossa kaivataan tukea oman arvontunnolle. Ja sitähan kristinuskolla on tarjota, sillä täysi ihmisyyys löytyy Jumalan luomistyön perusteella. Sekä miehen

että naisen ensimmäinen kohtaaminen tapahtui kahden kesken Jumalan kanssa, ja juuri Hän antaa identiteettillemme perustan: olemme kaikki Jumalalle rakkaita ja arvokkaita. Feminismissä vaaditaan nykyään kovaan ääneen ”turvallisten tilojen” luomista, mutta yhteydessä Jumalaan on se alkuperäinen turvallinen tila, johon ihminen on luotu.

Kristittyinä voimme olla feministien kanssa samaa mieltä siinä, että valtaa käytetään tässä maailmassa usein väärin – syntiinlankeemuksen seuraukset näkyvät rajusti tässä. ”Mutta Jumalan Raamatussa ilmoittama ratkaisu on se, että Jumala itse alensi itsensä ja näytti mitä on palveleva rakkaus. On olemassa valtahierarkia, joka perustuu rakkauteen ja huolenpitoon eikä alistamiseen”, tiivisti Haverinen.

NAISTEOLOGIN KUTSUMUS

Juhlaohjelmassa oli myös paneelikeskustelu naisteologin kutsumuksesta. Priscillan nykyisen puheenjohtajan Sirkka-Liisa Huhtisen moderoimassa paneelissa keskustelivat Uusi Tie -lehden toimittaja Virpi Kurvinen, Sley Viron lähetti Liisa Rossi sekä Raamatunlukijain Liiton raamattutyön koordinaattori Anu Ylhäisi.

Yhdenkään panelistin tie nykyiseen tehtäväänsä ei ole ollut suoraviivainen. Takana on kokonaan toisen alan töitä, kotiäitivuosia, lyhyitä hengellisen työn projekti- ja keikkatyöpätkiä sekä vapaaehtoistyötä. Jokainen on joutunut käymään

oman paininsa ja kipuilunsa virkakäytännön kanssa tietäen, että päätös pitää kiinni siitä, minkä Raamatun valossa oikeaksi näkee, sulkee monia ovia.

Anu Ylhäisi lähti opiskelemaan teologiaa lukion uskonnonopettajiensa mallin innoittamana. ”Nuorena tuli vahva kutsumus hengelliseen työhön. Vaikka tie onkin vienyt muualle kuin nuoruuden haaveissa, näen, että se, mikä oli silloin kutsumuksena, on pitänyt tähän asti”, hän kuvailee kutsumuksen merkitystä.

Millainen viesti keskustelijoilla oli teologiaa opiskeleville tai sitä harkitseville naisille? ”Kannattaa tiedostaa, että työmahdollisuuksia Suomen kirkossa ei ole kovin paljon. On hyvä miettiä jo opiskeluaikana, voisiko esimerkiksi lukea jonkin sivuaineen, joka parantaisi tulevaisuuden työnsaantimahdollisuuksia. Mutta uskon, että meitä tarvitaan silti, vaikka joutuisimme hakkaamaan päätämme seinään sen kanssa, mistä omat paikkamme löydämme”, pohti Liisa Rossi.

Virpi Kurvinen jatkoi muistuttaen siitä, kuinka tärkeää on pitää huolta omasta hengellisestä hyvinvoinnistaan: ”Jos haaveilee teologin urasta naisena ja on vakuuttunut Raamatun äärellä siitä, että paimenvirka ei ole itseä varten, kannattaa varustautua hyvin ja pysyä lähellä Jeesusta, etsiä hyvä seurakuntayhteys ja oma sielunhoitaja. Oman hengellisen elämän ravitseminen ja lujan perustan rakentaminen on ykkösjuttu.”

Juhlan tallenne on katsottavissa Priscillan Facebook-sivulla.

TEKSTI JA KUVA: LIISA ROSSI,
LÄHETYSTYÖNTEKIJÄ, SLEY

”ALOITTI HENGESSÄ, LOPETTI HELSINGISSÄ”

”Siellä on moni uskonsa menettänyt,” varoitteli vanhempi kristitty tuttavani kysytyään kolmannelle vuodelle edenneistä teologian opinnoistani. Samanlaisia varoituksia olin ehtinyt kuulla useilta ihmisiltä jo aiemmin: ”Pidä varasi”, ”tiedäthän, ettei se ole mikään raamattukoulu?”

Teologian opiskelija kohtaa yliopistoon tullessaan tiedeyhteisön ja tutustuu nopeasti suureen määrään uutta tietoa. Kirkkohistoria, opillisten tulkintojen moninaisuus, arkeologian haasteet, erilaiset Raamatun käänösmahdollisuudet, eksegeettiset menetelmät jne. eivät usein näyttele suurta osaa tavallisen kristityn elämässä, minkä takia akateeminen teologia herättää joissakin ihmisissä epäluuloa. Joskus se voikin saada arvioimaan omaa uskoa uudesta näkökulmasta. Tiede ei kuitenkaan ole lähtökohtaisesti uskon vihollinen - se vain pyrkii tutkimaan maailmaamme, jonka Jumala on luonut. Jotkut tunnustavat tämän Luojan, toiset taas eivät, mutta joka tapauksessa alussa saamani varoitukset sisältävät olettamuksen siitä, että tutkiminen on vaarallista. Ikään kuin kaikkivaltias Jumala menisi rikki siitä, että ihminen perehtyy kristillistä uskoa koskeviin seikkoihin syvemmin.

Liekö kuitenkin niin, että totuus seisoo omilla jaloillaan? Reformaatio on hyvä esimerkki siitä, että inhimilliset väärinymmärrykset ja oppirakennelmat voivat sortua, mutta Kristus-kalliolle rakennettu kestää. STI on tärkeässä asemassa muistuttamassa teologeja siitä, että akateeminen

tutkimus ja Kristukseen perustuva usko eivät ole keskenään sotivia leirejä, joista kyräillään vastapuolta kuin juoksuhaudoista.

Lähestyvä joulumiin muistuttaa siitä, kuinka ihmeellinen Jumalan armo on, ja kuinka vaikea ihmisen on sitä käsittää. Ensimmäisenä jouluna Messiasta tervehtivät fanfaarien, ohimarssien tai hurraavien kansanjoukkojen sijasta köyhät vanhemmat, vaatimaton seimi ja joukko paimenia. Myöhemmin monet pettyivät, kun loistokkaan sotilaallisen vallankaappauksen sijaan nähtiin risti ja kuolema. Mutta hän joka kuoli, nousi myös ylös - ja tämä Ylösnoussut ja hänen sanansa eivät horju ihmisen epäilyksistä tai epätäydellisyydestä, ei sinun eikä minun.

TEKSTI JA KUVA: TEEMU HIETALA,
TEOLOGIAN OPISKELIJA

JOULUNA JUMALA TULEE LUOKSESI

Vietimme perheeni kanssa kymmenen joulua Japanissa ollessamme siellä lähetystyössä. Nuo vuodet pakottivat terävöittämään joulun sanoman mieleen uudella syvyydellä. Tämä johtui ainakin kolmesta asiasta.

Länsi-Japanissa Koben seudulla, jossa asuimme, lumi ei koskaan jäänyt maahan. Näin ollen vietimme kymmenen mustaa joulua. Näiden joulujen aikana tuntui toisinaan vaikealta samaistua suomalaisten lumesta puhuvien joululaulujen tunnelmaan.

Ennen Japania olimme lisäksi tottuneet viettämään joulua laajemmin sukulaisten kanssa. Japanissa vietimme muutamaa poikkeusta lukuun ottamatta joulua seurakunnassa ja oman ydinperheemme kanssa.

Japanilaisen kaupan ikkunassa oli aivan tavallista nähdä joulupukki seimeen asetettuna. Iso osa japanilaisista viettää kyllä joulua, mutta heillä ei ole oikeastaan minkäänlaista ymmärrystä sen todellisesta sanomasta. Japanilainen joulu on kaupallinen ystävien kanssa vietettävä juhla, johon kuuluu mansikkakermakakku ja friteerattu kana.

Tällaisten olosuhteiden keskellä asuva kristitty joutuu teroittamaan itselleen joulun todellista sanomaa aivan uudella tavalla. Joulussa ei ole kyse vain hauskasta perhejuhlasta, jossa annetaan lahjoja toisillemme ja haaveillaan luminietoksista. Joulussa on ennen kaikkea kyse siitä, miten Jumalan todellisuus murtautuu vastaanantomattomalla tavalla keskelle syntiin langennutta maailmaa. Juhlimme joulua siksi, että Jumala tuli Jeesuksessa lihaksi ja vereksi palauttaakseen yhteytemme itseensä.

Kun Jeesus syntyi ihmiseksi, Jumala tuli ihmiseksi. Kun Jeesus hengitti, puhui, nukkui

ja eli maan päällä, niin Jumala hengitti aivan samaa ilmaa ja puhui aivan samoja sanoja, joita ihmiset maan päällä hengittävät ja puhuvat. Koska Jeesus eläessään myös kärsi esimerkiksi nälästä, janosta, kodittomuudesta ja kivusta, niin hän ymmärtää meidän puutteemme ja kipumme. Jeesuksen ihmiseksi tulon kautta Jumala ymmärtää meidän osamme hyvin konkreettisesti.

Kristittyinä saamme uskoa Jumalaan, joka ei vain kerran luonut meitä ja jättänyt meitä sitten omilleen. Jumala rakasti ja rakastaa maailmaa niin paljon, että antoi ainoan Poikansa, jottei yksikään, joka häneen uskoo, joutuisi kadotukseen, vaan saisi iankaikkisen elämän. Juuri tästä on joulussa kyse – Jumalan pelastussuunnitelman merkittävimmän vaiheen täytäntöönpanosta – ja juuri tämän sanoman mullistavuuden tähden juhlimme joulua edelleen tänä päivänä lähes 2000 vuotta noiden tapahtumien jälkeen.

Siunattua Vapahtajamme syntymäjuhlaa!

TEKSTI: DANIEL NUMMELA,
LÄHETYSJOHTAJA, SEKL
KUVA: PHILIPPE GUEISSAZ

Tilaa Perusta!

Perusta on teologinen aikakauslehti, joka sisältää ajankohtaista yhteiskunnallista ja kirkollista keskustelua, perusteologiaa ja analyysejä tieteestä ja kirkollista (itse)kriittikää. *Perusta* ilmestyy kuudesti vuodessa ja tarjoaa vuosittain yhteensä yli 300 sivun lukupaketin.

Perustaa julkaisevat Suomen ev.lut. Opiskelija- ja Koululaislähetys ry (OPKO), Suomen Raamattuopiston Säätiö (SROS), Kansanlähetys sekä Suomen teologinen instituutti ry (STI).
Kustantaja on Perussanoma Oy.

**Nyt
32 €
vuosi**

perussanoma.fi | 09 4342 5391 (klo 9-14)
tilauspalvelu@perussanoma.fi

 PERUSSANOMA
USKON JA TIEDON LÄHTEELLÄ

PÄÄSIHTEERIN VIERAILUT:

To 9.12. Luento, Kelton teologinen seminaari, Inkerin kirkko

La 11.12. klo 13 Paneelikeskustelu sanan- ja uskonnonvapaudesta, Luther-kirkko, Helsinki

Ma 3.1. Paneelikeskustelu, *Perusta*-lehden teologiset opintopäivät, Suomen Raamattuopisto

TEOLOGISEN ASIAANTUNTIJAN VIERAILU:

Ma 13.12. klo 18, Rotad i ordet (på svenska) (Malmin kirkko, Helsinki)

JOULULAHJA STI:N TOIMINTAAN

Halutessasi voit muistaa STI:n toimintaa joululahjalla, jonka voi maksaa taloudellisena tukena lehden välissä olevan tilisiirron ohjein tai Mobile-Pay -sovelluksella numeroon **51533**.

STI:N AUKIOLO JOULU-TAMMIKUUSSA

* Ke 1.12.-ti 14.12. klo 9-16

* Ke 15.12.- pe 7.1. kiinni

* Ma 10.1. alkaen arkisin klo 9-16

(iltapäivystys tarvittaessa)

Lämmin kiitos tukijoillemme, esirukoilijoillemme ja lehtemme lukijoille kuluneesta vuodesta! Siunattua Vapahtajamme syntymäjuhlaa ja armorikasta uutta vuotta 2022!

Osoite

Kaisaniemenkatu 13 A 4. kerros
00100 Helsinki

Sähköposti ja puhelin

sti@sti.fi, etunimi.sukunimi@sti.fi
09 668 9550

Kotisivu

www.sti.fi

Lahjoitustilit

Danske Bank:
FI74 8000 1100 5642 45, BIC: DABAFIHH

Nordea:

FI66 1555 3000 1169 14, BIC: NDEAFIHH

Työntekijät

päällikö Santeri Marjokorpi
sihteeri Kirsi Kuru

teologinen asiantuntija Vesa Ollilainen

Aukiolo: Syyslukukauden aikana klo 9-16
(klo 16 jälkeen alkavien tilaisuuksien aikana on tarvittaessa iltapäivystys)

Teologinen tutkimus- ja koulutuskeskus.

Luentotoimintaa, kirjasto ja lukusali sekä seurakuntavierailuja

Julkaisee IUSTITIA-nimistä teologista aikakauskirjaa. Tiedotuslehti KULMAKIVI lähetetään tukijäsenille kuusi kertaa vuodessa.

Hallituksen puheenjohtaja

puheenjohtaja Lauri Vartiainen, SRO

Jäsenjärjestöt

Laestadianernas Fridsföreningars Förbund
Lähetisyhdistys Kylväjä
Lähetisyhdistys Rauhan Sana
Länsi-Suomen Rukoilevaisten Yhdistys
Suomen Ev.lut. Opiskelija- ja Koululaislähetys
Medialähetys Sanansaattajat
Suomen Ev.lut. Kansanlähetys
Suomen Luterilainen Evankeliumiyhdistys
Suomen Raamattuopisto
Svenska Lutherska Evangeliföreningen i Finland

Talous vapaaehtoisen kannatuksen varassa. Vuositukijäsenmaksu 40 euroa (opiskelijat 10 euroa, yhteisöt 100 euroa, ainajäsenyys 800 euroa). STI ottaa vastaan kirjalahjoituksia, avustuksia ja testamentteja.

Rahankeräyslupa RA/2018/904

Poliisihallituksen arpajaishallinto myönsi STI:lle uuden rahankeräyslupan 4.11.2020. Lupa on toistaiseksi voimassa oleva. Varat käytetään teologiseen ja pastoraaliseen koulutukseen, julistus- ja julkaisutoimintaan, kirjastopalvelujen ylläpitämiseen sekä palkka- ja hallintokuluihin siltä osin kuin kulut palvelevat varsinaista yleishyödyllistä käyttötarkoitusta.

Taitto Kirsi Kuru

Painopaikka Kirjapaino Hermes Oy
ISSN-L 2243-0733, ISSN 2243-0733 (painettu)
ISSN 2243-0741 (verkkojulkaisu)

SUOMEN TEOLOGINEN
INSTITUUTTI
KAISANIEMENKATU 13 A
00100 HELSINKI

Posti Green

KANSIKUVA: ENKELI KUUSESSA (KIRSI KURU)
TAKAKANSI: MONICORE®PIXABAY.COM

NIILLE, JOTKA ASUVAT KUOLEMAN VARJON MAASSA, LOISTAA KIRKKAUS. (JES. 9:1)